

คำสั่งจังหวัดภูเก็ต
ที่ ๑๙/๕๕ /๒๕๖๓

เรื่อง ปิดสถานที่ที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือโรคโควิด ๑๙

โดยที่สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือโรคโควิด ๑๙ ในปัจจุบันได้แพร่ระบาดอย่างรวดเร็วและกว้างขวางไปหลายประเทศทั่วโลก โดยกระทรวงสาธารณสุขได้ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ชื่อและอาการสำคัญของโรคติดต่ออันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๓ กำหนดให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือโรคโควิด ๑๙ เป็นโรคติดต่ออันตรายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ.๒๕๕๘ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงได้มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ฉบับลงวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๓ เกี่ยวกับโรคดังกล่าว และสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ซึ่งจากการติดตามสถานการณ์การแพร่ระบาดในจังหวัดภูเก็ตพบว่า ยังคงมีจำนวนผู้ติดเชื้อเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ประกอบกับจังหวัดภูเก็ตได้รับหนังสือจากชมรมไทยบริการท่องเที่ยวส่วนภูมิภาค ภาคใต้ตอนบน (TTAA UPPERSOUTH) และสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว (THAI TRAVEL AGENT ASSOCIATION) ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๓ เกี่ยวกับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโควิด ๑๙ ซึ่งสำนักงานแรงงานจังหวัดภูเก็ตและสำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ตร่วมพิจารณาแล้วเห็นว่าธุรกิจนำเที่ยว บริษัทนำเที่ยว และธุรกิจเกี่ยวเนื่อง ได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก จึงเห็นควรกำหนดมาตรการปิดบริษัทนำเที่ยว สถานประกอบการนำเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต ที่ได้รับใบอนุญาตถูกต้องตามกฎหมาย และสถานประกอบการอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องกับธุรกิจท่องเที่ยว ตามหนังสือบันทึกข้อความ ที่ ภก ๐๐๒๗/๕๔๗ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ.๒๕๕๘ และข้อ ๗ (๑) ของข้อกำหนดออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๑) ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๓ ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดภูเก็ต ตามมติที่ประชุมครั้งที่ ๑๙/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ.๒๕๖๓ จึงออกคำสั่งไว้ ดังนี้

ปิดสถานประกอบการสำหรับกิจการหรือธุรกิจนำเที่ยว บริษัทนำเที่ยว ที่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และธุรกิจเกี่ยวเนื่อง อาทิเช่น ธุรกิจนำเที่ยว, ธุรกิจจำหน่ายบัตรโดยสารรถหรือเรือ, ธุรกิจจองห้องพัก, ธุรกิจให้เช่าเรือหรือรถ, ธุรกิจขนส่งผู้โดยสารทางรถหรือเรือ, ธุรกิจดำน้ำ หรือธุรกิจสันทนาการ เป็นต้น

อนึ่ง คำสั่งฉบับนี้เป็นกรณีมีความจำเป็นอย่างอึงหากปล่อยให้เน้นเข้าไปอาจจะก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ จึงไม่ให้ใช้สิทธิโต้แย้งตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

/หากผู้ใดฝ่าฝืน...